

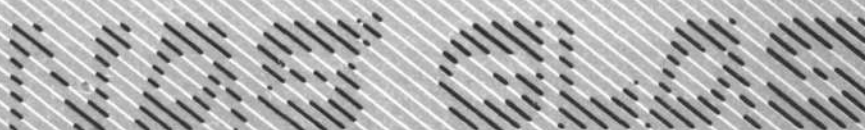

občina krško

15. JUNIJ 1988

ŠTEVILKA 9

LETNIK IX

SKUPNE DELEGATSKE INFORMACIJE

Praznični mesec junij

Občina Krško praznuje 7. junija svoj praznik v spomin na vrtnitev izgnancev in taboriščnikov v osvobojeno domovino in na porušene ter opustošene domove. V začetku junija praznujejo svoje praznike tudi krajevne skupnosti Leskovec (1. junija), Brestanica (7. junija) in Krško (15. junija). Samoumevno je, da se ob takih priložnostih zvrste slavnostne prireditve, proslave delovnih zmag in podelitve priznanj najzaslužnejšim krajanom, občanom, sodelavcem...

Med delovne zmage, ki naši družbenopolitični skupnosti vsekakor služijo v čast, lahko uvrstimo izročitev namenu na novo zgrajene stavbe Uprave za notranje zadeve in Občinskega štaba teritorialne obrambe, prenovljenega starega mestnega jedra ob Dalmatinovi ulici, obnovljenih prostorov Valvasorjeve knjižnice in čitalnice v zgradbi krškega kapucinskega samostana in kočje Lovske družine Raka. Seveda štejeta v okvir teh prireditev tudi slavnostni koncert ob 60. obletnici obstoja Delavskega pihalnega orkestra Svoboda s Senovega in praznična seja občinske skupščine, na kateri je njen predsednik najzaslužnejšim pripadnikom naše družbenopolitične skupnosti podelil priznanja občine Krško.

O vseh teh dogodkih smo pripravili kratek zapis, pač prilagojen slovesnemu trenutku, in zato je v njem poudarek na fotografskih zapisih.

Pot v 21. stoletje:

Naša občina ne sme stati ob strani

»Če v naši republiki že nekaj časa govorimo o »socializmu po meri ljudi« in skušamo tako tudi delovati, to nikakor ne more biti prehiteno določeno družbenih zakonitosti, marveč je to geslo lahko samo pomemben vzpodbujevalec, ki ga naša družba še kako potrebuje. Še toliko bolj, ker svet že vstopa v naslednje stoletje, in bomo morali pri nas še kako pohiteti, da na tej poti ne bi preveč zaostali. Seveda si bomo socializem po meri ljudi zagotovili le sami, s prizadevnim delom, politično in življenjsko modrostjo, s pretehtanimi odločitvami. Lahko rečemo, da se trudimo, da pri vsem tem ne bi stali ob strani. Ob letošnjem občinskem prazniku naj to še posebej poudarimo. V času po lanskem smo uspeli obdržati tiste razvojne trende

in tiste parametre merjenja uspešnosti gospodarjenja, ki nas še držijo nad republiškim povprečjem. Samo to seveda ni dovolj za brezskrben jutri, še posebno ne, če vemo, da nekatere dejavnosti in panoge s samimi sistemskimi ukrepi ne morejo zlezi na zeleno vejo, kot temu pravimo, in jim posebni družbeni pomen, ki jim ga sicer pripisujemo, nalaga prej ravnanje se po državni regulativi, kot pa ta posebni pomen vpreči v prid hitrejšega razvoja. Pa vendar smo lahko vsaj delno zadovoljni, optimizma nam še vedno ni zmanjkalo, lotimo se tudi programov, ki sicer posegajo na področje družbenih dejavnosti, ki so pri nas dosegle sorazmerno visoko razvojno stopnjo, a jim moramo še naprej zagotavljati pogoje za dvig kakovosti njihovega

delovanja. Prav na tem področju nam praznični dnevi prinašajo nekaj res pomembnih pridobitev. Danes smo že izročili namenu nove prostore UNZ in OŠTO, prisostvovali bomo otvoritvi prenovljenega starega mestnega jedra Krškega in v njegovem okviru kasneje še otvoritvi prenovljenih prostorov glasbene šole. Nekaj dni kasneje bo Krško dobilo v obnovljenih prostorih samostana boljše pogoje za delovanje občinske matične knjižnice. Za boljše delo nasploh skušamo ustvariti še druge pogoje - da bi naši delovni ljudje v svojih mestnih in drugih bivalnih okoljih živeli lepo. V združenem delu se trudijo, da bi delovna storilnost, spremenjena v dela vredne osebnih dohodke, zagotovila slehernemu občanu več kot le socialno varnost. Le tako bo njihov prosti čas, ki ne bo zahteval dodatnega dela za izboljšanje gmotnega položaja, sproščal njihove ustvarjalnosti na kulturnem, športnem in drugih področjih. Sobotni, prazniku posvečeni jubilejni koncert Delavskega pihalnega orkestra Svoboda Senovo, je le en primer, ki dokazuje, da tudi v teh prizadevanjih lahko dosežemo velike uspehe.

Tovarišice in tovariši!

Naj ob občinskem prazniku in priložnosti, kot je današnja, še posebej opozorim na naloge, ki so predvsem naše, opredeljene v občinskih razvojnih programih in potrjene v naši delegatski skupščini. Nekaj med njimi smo jih že uresničili, veliko jih je še pred nami.

Naše organizacije združenega dela so se že lotile velikih sprememb: z načrtovanjem tehnoloških postopkov, z inovacijami in racionalizacijami, trudijo se za izboljšanje ekologije, uresničujejo nove proizvodne povezave, pri čemer segajo preko občinskih in republiških meja. Čeprav ni edini primer, naj ob tem posebej izpostavim TCP »Djuro Salaj« ter njeno povezavo s tovarno papirja v Titovem Drvarju.

Gospodarski razvoj nasploh hkrati povežemo tudi z urejanjem prostora zanj. Dokončno smo uspeli opredeliti tako »industrijsko« kot »obratno« cono. Obe že dobivata zaključeno podobo in kot celota zagotavljata boljše pogoje za delo, kakor tudi možnosti svojega razvoja.

Žal sedanje razmere zahtevajo od družbenih dejavnosti, ki so nedvomno dejavnosti posebnega pomena, iz dneva v dan večje omejitve. Manj jih bomo občutili le, če se bo naše gospodarstvo uspevalo še naprej razvijati, ob spoznanju, da eno brez drugega ne more in da obeh področij nika-

Predsednik SO Krško Zoran Šoln je na slavnostni seji zborov skupščine prebral prazničen in hkrati trezno v stvarnost usmerjen govor.

kor ne smemo ločevati, marveč ju povezovali v celoto. To pomeni, da mora združeno delo ob vseh svojih težavah še naprej prispevati za razvoj zdravstva, izobraževanja, kulture, telesne kulture... V načrtih imamo gradnjo novega zdravstvenega doma z domom za starejše občane in lekarno. Končujemo gradnjo novih prostorov za občinsko matično knjižnico, v teku je nekaj naložb na področju izobraževanja in še bi lahko naštevali. Zadovoljni smo, da bomo lahko ob letošnjem občinskem prazniku slovesno odprli prenovljeni del starega Krškega, novo mestno četrt z novimi vsebinami, ki bodo nedvomno prispevale k živahnemu utripu v občinskem središču. Veliko takih novosti je tudi v skoraj vseh krajevnih skupnostih. Posodobili smo cestne povezave, razvoj telefonije se ni zauzavil, veliko je novega pri izboljšanju vodovodnega omrežja, pred zaključkom je obsežna akcija, ki bo nekaterim predelom naše občine omogočila sprejem televizijskih programov po kabelski poti. Za vse

to je veliko prispevalo naše združeno delo, še posebej pa moramo poudariti razumevanje in zavzetost naših občanov, brez katerih omenjeni programi ne bi bili tako hitro uresničeni. Večini akcij se odzovejo bodisi z lastnim denarnim prispevkom, fizičnim delom ali z drugimi oblikami sodelovanja.

Naši cilji niso majhni, nepoznavalcem moči našega združenega dela in zavesti naših občanov se morda zdijo nerealni. Na ob tem še enkrat poudarim, da pri nas ne želimo tarnati, ampak poskušamo optimistično gledati v prihodnost, saj bo samo naša, naših otrok, naših zanamcev. Njihova prihodnost je stvar današnjega časa, stvar naše odgovornosti. Tudi zaradi tega moramo biti optimisti, moramo dobro gospodariti. Prepričan sem, da je temu resnično tako. Zato vsi skupaj z optimizmom zremo v prihodnost.«

Iz govora Zorana Šolna na slavnostni seji zborov SO Krško.

Veliki znak občine Krško je skupščina ob letošnjem občinskem prazniku dodelila ing. Janezu Dularju in Ivanu Medvedcu (na sliki levo). Oba sta si občinski priznanji prislužila kot vodilna delavca v Jedrski elektrarni. Ing. Dular je delovno mesto že zapustil in zaradi obveznosti ni mogel prevzeti svojega priznanja, zato je to v njegovem imenu storil Ivan Špiler, vodja kadrovske splošne službe v JE Krško.

Znak občine Krško je Anton Pleterski prejel za dolgoletno kulturno in družbeno politično delovanje...

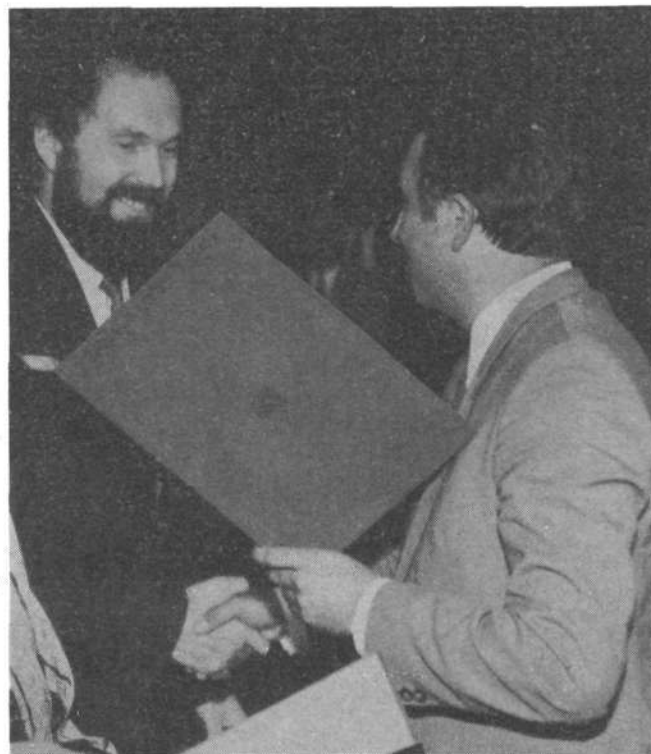
V imenu pobratene občine Bajina Bašta je delovnim ljudem naše družbenopolitične skupnosti prenesel najlepše želje sekretar OKZK B. Bašta

Janez Ceglar, ki je prejel priznanje občine Krško za strokovno delo na glashenem področju, je med slavnostno sejo moral voditi koncert senovskega pihalnega orkestra, ki je bil posvečen počastitvi občinskega praznika. Zaradi tega priznanja ni mogel prevzeti na slavnostni seji, ga je pa prejel na slavnostnem koncertu ob 60-letnici senovskega pihalnega orkestra, 4. junija 1988 v Domu XIV. divizije

Ladko Kukec je prejel znak občine Krško za ustvarjalni prispevek v kulturnem in družbenem življenju krajevne skupnosti Kostanjevica in občine Krško.

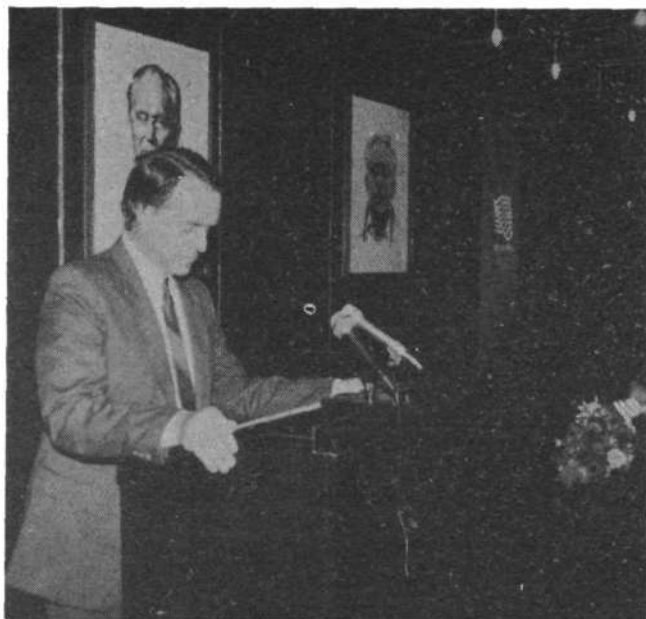
Priznanje občine Krško Janku Avsenaku za strokovno delo na področju zborovskega petja...

Priznanje občine Krško Gasilskemu društvu Veliki Podlog za uspešno družbeno in strokovno delovanje.

V imenu občinskega štaba za civilno zaščito je priznanje občine Krško prevzel njegov poveljnik, ing. Janez Kalan.

**Sekretar
SO Krško
Zvonko
Šebek
bere
obrazlo-
žitve na
slavnost-
nem zase-
danju
skupščin-
skih zbo-
rov, 7.6.88**

Za pomemben prispevek k razvoju obrti v naši občini je Zvonko Gale prejel priznanje občine Krško.

Obnovljeno staro mesto:

Preteklost, ki je privlačna tudi za mlado generacijo

Ob otvoritvi prenovljene četrti Kare Dalmatinova ulica je Pavel Krošelj, podpredsednik izvršnega sveta SO Krško, pot obnove starega mestnega jedra od prvih zamisli pred desetimi leti do načrtov, po katerih so bo to veliko in pomembno delo nadaljevalo, orisal takole:

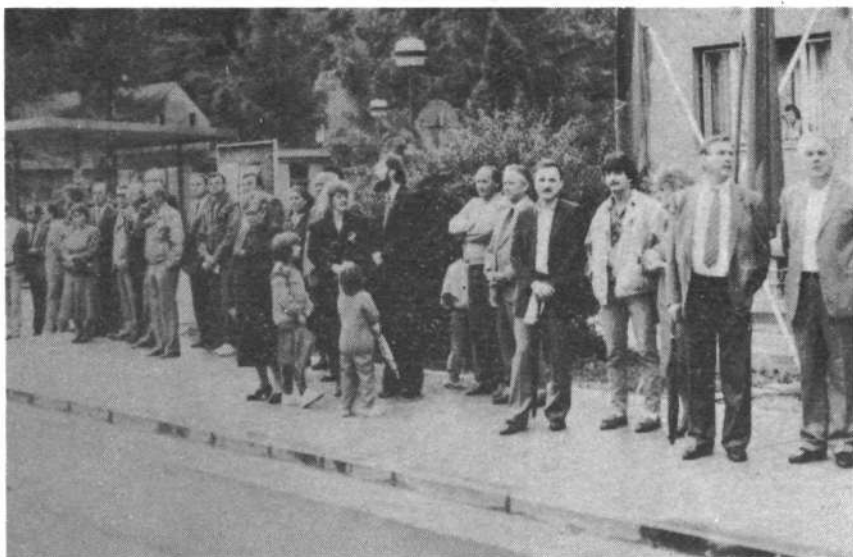
»Dobrih deset let nas loči od časa, ko smo v občinskem okviru slavili 500-letnico krških mestnih pravic in s tem rojstni dan našega mesta - občinskega središča. Veliko ciljev smo si tedaj zastavili, vseh nismo uspeli uresničiti. Današnji dogodek je zato toliko bolj pomemben. Z njim vračamo del našega dolga, z njim staremu Krškemu - današnjemu mestnemu delu na desnem bregu reke Save prinašamo dosti več, kot smo ob njegovem visokem jubileju obljubili.

Staro Krško je v času, ko se je ime za naselje preneslo tudi na sosednji, levi rečni breg, postalo »staro« tako po sestavi svojega prebivalstva kot po življenju v njem nasploh. In če smo temu že ob 500-letnici mestnih pravic hoteli napraviti konec, je bilo to le začetek snovanj, po katerih izpolnjemo danes že drugo obljubo - odpiramo že drugo mestno pridobitev. To je poslovno-stanovanjska četrt, ki jo imenujemo Kare Dalmatinova ulica. Temelj doslej opravljenim delom smo postavili leta 1986, ko je bila sklenjena in podpisana posebna pogodba o rekonstrukciji in izgradnji tega mestnega dela med občino Krško, IGMP

Igor Dobrovnik, predsednik IS SO Krško, se slovesnosti zaradi bolezni ni mogel udeležiti. Njegov osebni prispevek pri obnovi starega krškega jedra je odločilno vplival na uspeh. Posnetek je arhivski.

Cesta krških žrtev je s svojo nekdanjo podobo pri lekarni resnično izpričevala duha imena ki so ji ga nadelo z najplemenitejšim namenom. Sedaj je ta del zaprt za motorna vozila in prepuščen pešcem, stvar uporabnikov (trgovcev in gostincev) pa je, ali bodo uspešno odmaknjenost parkirišč in prometa obrniti sebi v prid in prepričati kupce o privlačnosti svoje lokacije. Gostje so si po slovesni otvoritvi ogledali »kare« v spremstvu njegovega idejnega tvorca, arhitekta ing. Špacapana.

SAVA - TOZD Savaprojekt, Samoupravno komunalno skupnostjo, Stanovanjsko skupnostjo, Občinsko izobraževalno skupnostjo ter gradbenim podjetjem PIONIR Novo mesto. Načrtovana in dogovorjena dela smo pričeli izvajati maja lani. V četrti, ki jo bomo čez kratek čas odprli - četudi še ni v celoti poseljena - je skoraj 3.000 kvadratnih metrov stanovanjskih in poslovnih površin. Zgotovljeni so kanalizacijsko omrežje, vodovod in telefonija, jav-

na razsvetljava, zunanja in hortikultura ureditev, zaklonišče, četrt pa je tudi že priključena na bližnjo skupno kotlarno. V njej je 26 stanovanj, 7 trgovskih, gostinskih in obrtnih lokalov ter glasbena šola. Seštevek teh števil ter uporabnih površin je in ni velik - vendar v sedanjih časih izrednega pomena. Je posledica velikih prizadevanj, skupnih aktivnosti, ki vendarle in predvsem pomenijo pridobitev za naše ljudi, za delovnega človeka in občana. Je

hkrati dokaz, da se da tudi danes premostiti marsikako težavo, s trdim delom izpeljati programe, ki so v skupno dobro, v prid splošni življenjski ravni, ki je tudi danes ne smemo zanemariti.

Ob že povedanem naj še enkrat poudarim, da je današnja otvoritvena slovesnost samo vezni člen med včeraj in bližnjo prihodnostjo. Le kratek čas nas namreč loči od dne, ko smo v prizadevanjih za oživetev starega Krškega odprli stanovanjsko soses-

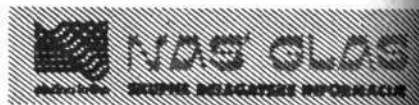
Saj še niste pozabili!? Na mestu, kjer je dolga leta sameval propadajoči TVD Partizan, ki je služil kot skladišče prodajalne pohištva pred zaključkom svoje »kariere«, je zrastle nova zgradba s stanovanji in poslovnimi prostori v priličju.

Vse dotrajane hiše, vključno z glasbeno šolo, je bilo treba porušiti in na njihovem mestu postaviti novo celoto. »In ravno ta celovitost podobe, ta skladna rešitev celotnega območja je največja zasluga in prednost, ki bi si jo lahko vzela za zgled marsikatera občina. Brez usklajenega dela, jasnih konceptov in vztrajanja na sklenjenem, kljub težavam, bi lahko na istem mestu sicer stale hiše, a bile bi bolj podobne zmazku« pravi ing. Špacapan. Tako pa je prevladala odločitev za celovit pristop in dobili smo možnost za oblikovanje dejanskega mestnega jedra.

sko Pod Goro, v kateri je že vseljenih 46 stanovanj. Z današnjim dnem že napovedujemo skorajšnji pričetek del širšega programa zapolnitve starega mestnega jedra. Smo v neposredni sosesčini območja Bohoričeve ulice, ki ga bomo postopno izpolnili, večinoma z novimi stanovanjskimi zgradbami, pa tudi nekaj trgovinami. V prvem delu, katerega zgotovitev nam obetajo že čez dobro leto dni, bo še 76 stanovanj, tja do Gasilske ulice. Proti Šoferski ulici bomo segli nekoliko kasneje. In če k temu dodamo še nekatere programe dopolnitev sedanjih poslopij, bodisi z dozidavami ali prezidavami in novo vsebino, so obeti res veliki. To vendarle niso obeti, to je realnost jutrišnjega dne, ki zagotavlja, da bo staro Krško postalo skoraj novo mesto. Vse naštetto ne pomeni samo pogojev za okoli 1.500 novih stanovalcev, pomeni zanje zagotovitev visokega bivalnega standarda v okolju, ki je urejeno po zahtevah spomeniškega varstva, da ohranja preteklost, ki je privlačna tudi za današnjo mlado generacijo.

Vse te pridobitve, ki bodo dale temu mestnemu delu znova vso živahnost in prinesle novo kakovost življenja na desnem bregu reke Save - na to naj še enkrat spomnim - so vendarle v sedanjem času izredna delovna zmaga. Prav zato ni odveč, če nekaj sklepnih besed namenim še njihovim sedanjim in skorajšnjim uporabnikom. Čuvajte jih in vzdržujte, kot bi bile vaša osebna last - preveliko denarja in prizadevanj je bilo in še bo vloženi, da bi lahko skupaj in vsak zase ravnali drugače. Ne nazadnje bo tak odnos do Kareja Dalmatinova ulica in do vsega, kar je že in še bo prinesla revitalizacija starega Krškega, dokaz naše splošne kulture in največje zadoščenje vsem, ki so v pridobitve vložili toliko svojega strokovnega znanja, delovnih izkušenj in družbenega denarja. «

Novi prostori za potrebe UNZ in OŠ TO

Ob sedanji zgradbi krške postaje milice je zrasel nov objekt, namenjen delavcem Uprave za notranje zadeve in Občinskega štaba teritorialne obrambe. Zbranim je ob izročitvi objekta njegovemu namenu spregovoril načelnik UNZ, Maks Unetič. V svojem nagovoru je na kratko popisal razvojno pot službe, ki jo je vodil od njene ustanovitve v Posavju (pred osmimi leti) pa do danes, in skupna prizadevanja delavcev UNZ, OŠ TO in vseh odgovornih v občini Krško, ki so pripeljala do slavnostne otvoritve. Zahvalil se je vsem, ki so na najrazlič-

Od leve stojijo v prvi vrsti Rajmund Veber, UNZ Krško; Marjan Fabčič in Rudi Dujmovič, pomočnika republiškega sekretarja za NZ; Franc Pipan, sekretar MS ZKS Posavja; (v drugi vrsti za njim) Franc Dular, sekretar OK ZKS Krško; Pavel Krošelj, podpredsednik IS SO Krško; Zoran Šoln, predsednik SO Krško; Jelka Barlič, predsednica IS SO Brežice; Dore Dovečar, pomočnik republiškega sekretarja za NZ, ki je v njegovem imenu odlikovancem tudi izročil odlikovanja; Stane Zlobko, predsednik SO Brežice, in Ernest Breznikar, komandant občinskega štaba teritorialne obrambe.

Na mestu, kjer je sedaj nova zgradba UNZ in OŠ TO, je nekoč, še nedavno, stala Kodričeva hiša in v njej kemična čistilnica; saj se še spomnite.

nejših ravneh (od Republiškega sekretariata za NZ in RS TO navzdol) z razumevanjem po svojih možnostih in delovnih področjih podprli njihova prizadevanja za izboljšanje neugodnih prostorskih pogojev. Ti so namreč že tako naporno delo še oteževali in od prizadetih terjali dodatne napore za dosledno izvajanje sprejetih nalog.

V nadaljevanju pa je Maks Unetič dejal:

»Tovarišice in tovariši!

Sedaj, ko stojimo v teh svetlih in prijetnih prostorih, želim poudariti še, da delavci organov za notranje zadeve letošnji 13. maj, dan varnosti, praznujemo pri nas nekoliko pozneje, ker smo čakali, da ga povežemo z odpiranjem te stavbe. Zaradi tega bodo podeljena priznanja varnosti delavcem in drugim subjektom na tej svečanosti.

Dan varnosti praznujemo od 13. maja 1944, ko je bil z ukazom tovariša Tita ustanovljen

Govor ob otvoritvi zgradbe UNZ in OŠ TO je prebral načelnik UNZ Maks Unetič (na sliki) objekt pa je izročil namenu podpredsednik IS SO Krško Pavel Krošelj.

oddelek za zaščito naroda - OZNA in s tem postavljeni temelji varnostne službe SFRJ. Od tega časa pa vse do današnjih dni se organi za notranje zadeve potrjujejo z delom pri razvoju samoupravnih socialističnih družbe. Tudi danes se pred nas postavljajo odgovorne naloge. Skupno z vsemi drugimi družbenimi dejavniki moramo skrbeti, da se bo naša družba razvijala po AVNOJ-skih sklepih v duhu samoupravnih socialističnih odnosov. Da bomo dograjevali tako družbo, pa mora biti interes vseh delovnih ljudi in občanov.

Delavci ONZ Posavja s prizadevanjem sledimo skupnim naporom za izboljšanje razmer, bodisi da gre za družbene spremembe, povezave z Ustavo, gospodarsko stabilizacijo, ali za druge družbene spremembe. Seveda pa so v naši družbi nekatera protislovja, ki pa ne bi smela prerasti v večje konfliktna situacije. Tudi v prihodnje bomo dajali svoj prispevek za razvoj in krepitev naše družbene ureditve.

V preteklih letih smo delavci UNZ Krško opravljali naloge dokaj uspešno. Med nami pa so bili posamezniki, ki so se trudili in ustvarjali več kot drugi. To njihovo delo je bilo opaženo in ocenjeno, zato so bili predlagani

Dore Dovečar, pomočnik republiškega sekretarja za NZ izroča priznanje: Rosviti Mirč

za priznanja RSNZ s področja varnosti in družbene samozaščite. Ta priznanja bodo danes nagajenci prejeli od namestnika Republiškega sekretariata za notranje zadeve, tovariša Doreta Dovečarja.

Vsem prejemnikom priznanj čestitam v imenu UNZ in svojem imenu.»

Priznanja organov za notranje zadeve so prejeli:
ZLATI ZNAK ORGANOV ZA NOTRANJE ZADEVE:

1. Anton DERSTVENŠEK
2. Ludvik REZELJ
3. Gabrijel ŠTOJS

SREBRNI ZNAK ONZ:

1. Vinko NOVAK
2. Stane PRESKAR
3. Vladimir ŽNIDERŠIČ

Stanetu Zorku

BRONASTI ZNAK ONZ:

1. Jože ARH
2. Štefan HREN
3. Milan LEVSTIK
4. Rosvita MIRČ
5. Ivan ŠETINC
6. Stanislav ZORKO
7. KOMITE ZA SLO IN DS
KS BLANCA
8. LISCA SEVNICA - TOZD Krmelj,
komite za SLO in DS
9. OSNOVNA ŠOLA
BRATOV RIBAR BREŽICE
10. OSNOVNA ŠOLA HEROJA
MILKE KERIN
LESKOVEC PRI KRŠKEM

PISNE POHVALE:

1. Stanislav CIZEL
2. Marjan PETAN
3. Lidija PLANINC
4. Zdravko RADANOVIČ

Štefanu Hrenu

5. Anton VODOPIVEC
6. Darko VUČAJNK
7. Peter ŽELEZNIK

Nekateri tovariši so sodelovali na tekmovanjih organov za notranje zadeve SRS v samoobrambi, judu, karateju, rokoborbi, streljanju in radiotelegrafiji. Tisti, ki so dosegli posebej opazne rezultate, so osvojili tudi značke teh veščin. Priznanja podeljuje republiški sekretariat za notranje zadeve, prejemnikom pa jih je izročil namestnik republiškega sekretarja za notranje zadeve.

ZNAK VEŠČIN ZA ZNANJE SAMO-OBAMBE, JUDA, KARATEJA in ROKOBORBE:

1. Miran GRUBENŠEK
2. Tine BRATANIČ
3. Dušan KERIN

ZNAK VEŠČIN ZA ODLIČNO STRE-LJANJE:

1. Branko VIDENIČ

ZNAK VEŠČIN ZA ZNANJE RADIO-TELEGRAFIJE:

1. Milan KOZOLE
2. Vladimir ZALOKAR in
3. Vladimir BUSAR

»Zavedamo se, da smo pri svojem delu lahko uspešni, če imamo žive stike z našim človekom, z delavcem, s samoupravljalcem in z vsemi nosilci družbene samozaščite. Ti stiki so dobri in predvsem od nas samih je odvisno, kako jih bomo tudi v

bodoče razvijali in bogatili.

Vsi tisti, ki jim je varnost pomembna vrednota, bodo naše delo cenili po tem in toliko, kolikor bomo zagotavljali takšne varnostne razmere, kakršne si naš človek želi, kakršne zahteva in za kakršne se je pripravljen tudi žrtvovati; torej take, da zadovoljujejo potrebe našega človeka - da so po njegovi meri.

Za dosego tako zastavljenega cilja pa je potrebna idejnopolitična zrelost vsakega našega delavca in visoka patriotična zavest, da se bomo zmogli dostojanstveno vesti v času, ki ga živimo in kateremu smo priča.«

(Iz uvodne besede pred podelitvijo priznanj)

Martinu Brataniču

Prenovljena glasbena šola

V okviru proslav, posvečenih občinskemu prazniku, smo se lahko udeležili tudi otvoritve prenovljene glasbene šole. Ta je sedaj vključena v »Kare Dalmatinova«. Ravnatelj šole, prof. Josip Klepac, se je v priložnostnem nagovoru ozrl na pot, ki jo je ta ustanova prehodila tako, da je danes lahko nanjo ponosna, se zahvalil vsem, ki so omogočili ureditev prostorov in predstavil (s ponosom) nastopajoče v priložnostnem koncertu. Ti so namreč nekdanji učenci krške šole, ki sedaj študirajo v Ljubljani na srednji ali visoki stopnji.

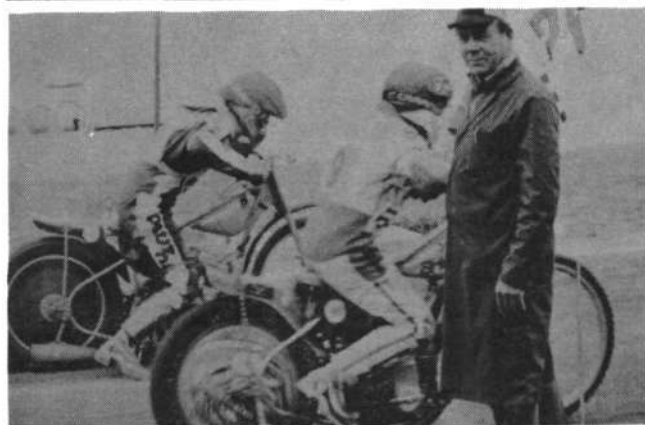

Zbranim je spregovoril prof. Josip Klepac, ravnatelj šole. Na koncertu sta med ostalimi nekdanjimi učenci nastopila tudi Željko Selak, 7. razred harmonike pri prof. Etelki Posel in Martin Šuštersič, 3. letnik SGŠ Ljubljana (klavirski oddelek prof. Metke Jovanovič v Krškem)-na fotografijah.

Razen njiju so nastopili še Barbara Smolej (violina), Marija Hotko (solo petje) in Karolina Vegelj (akademija - klavir).

Znova speedway – praznik v Krškem

Že vrsto let sodi v okvir proslav, posvečenih krškemu občinskemu prazniku, tudi mednarodna speedway dirka na stadionu Matije Gubca. Kaj ta pomeni Krčanom, kaže dokaj poln stadion in če so bili gledalci na njem, potem je jasno, da so prodajalne nudila približno tako podoba, kot smo jo zabeležili na eni izmed fotografij. Prepričani smo, da si je velika večina tistih, ki jih ta šport navdušuje, prireditev ogledala. Zato smo se pri izboru fotografij za objavo raje odločili, da svoj objektiv usmerimo med občinstvo in k tistim, ki so s svojim delom omogočili potek dirke. O tujih in domačih tekmovalcih, rezultatih dirk... ste gotovo lahko brali v drugem tisku, ki je vsekakor bolj poklican, da sodi o teh rečeh, zato smo si tudi poročilo z dirke raje zamislili kot foto album...

Osmi zlati znak SO Krško Avstrijcu Heinrichu Schatzerju

Mednarodni speedway na posodobljenem dirkališču Matije Gubca pred 4000 gledalci – Najboljši Jugoslovan Horvat

KRŠKO – Osmo dirko v speedwayu za zlati znak skupščine občine Krško bi lahko imenovali dirko padcev: samo v prvih desetih vožnjah je bilo pred 4000 zvestimi gledalci na posodobljenem dirkališču Matije Gubca – kar devet padcev. Huje se je poškodoval – žal – Lendavčan Čaba Lazar, iz njegovega kluba pa je bil tudi najuspešnejši Jugoslovan Artur Horvat. Na prireditvi, ki jo je – v lepem, sončnem vremenu po deževnih dneh – odprl predsednik SO Krško Zoran Šoln, je zmagal Avstrijec Heinrich Schatzer.

DELLO, 7. 6. 88

FRANCI TOMAŽIČ

Šestdeset let senovske delavske godbe

Prva prireditve ob letošnjem občinskem prazniku je bil slavnostni koncert Delavskega pihalnega orkestra Svoboda Senovo ob 60-letnici njegovega delovanja. Slavnostni govornik na jubilejnem koncertu je bil predsednik SO Krško, Zoran Šoln. Poudaril je, da je kakovost tega orkestra rezultat vztrajnega in zagnanega dela, ki ga vsi njegovi člani opravljajo z veseljem in ljubeznijo. In to, je rekel Zoran Šoln, bi nam moralo biti za zgled v današnjem času, ko vsi skupaj zavzeto iščemo vse

možne poti za korak naprej. V nadaljevanju pa je dejal:

“Ni samo visoki jubilej tisto, kar povezuje nocojšnji koncert s krškim občinskim praznikom; neposredno ga lahko povežemo s krškim občinskim praznikom; neposredno ga lahko povežemo tudi z dogodki, ki se jih ob prazniku spominjamo in katerim je tudi posvečen.

Spomin na obdobje narodnoosvobodilnega boja, na krvni davek, ki so ga za izbo-

jevano svobodo žrtvovali naši ljudje, spomin na težka leta izgnanstva... vse to je preteklost, ki je ne smemo pozabiti, kot ne smemo pozabiti na to, da je bilo prav območje današnje krajevne skupnosti Senovo - z Bohorjem - eno izmed žarišč tega boja, v katerega so se vključili tudi tedanji godbeniki. Vzporednica, ki povezuje to slavno preteklost z današnjim časom, naj bo tista, ki nas bo zavezovala, da se ne izneverimo idejam vsega naprednega v slovenskem narodu in da jih z zavzetim delom

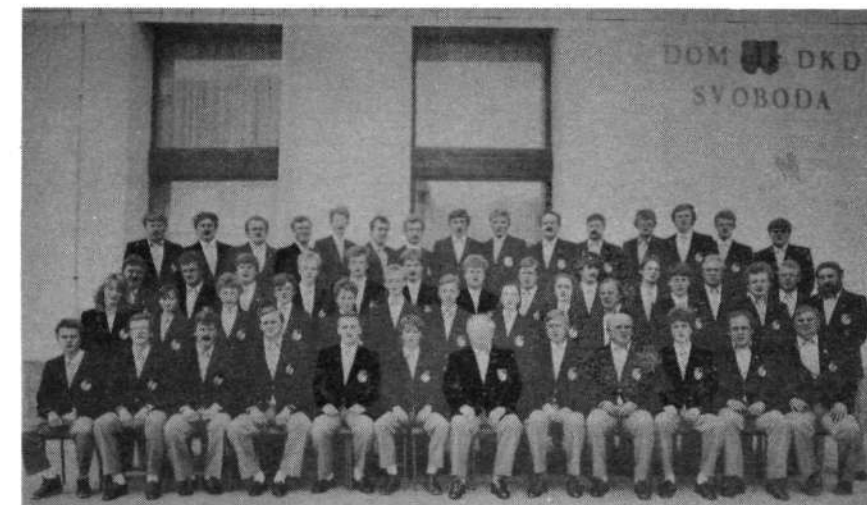
še naprej uresničujemo, po meri današnjega človeka.

Današnji čas in današnji človek seveda nista več tisto, kar sta bila včeraj; spogledujeta se že s prihodnostjo, z jutrišnjim dnem, z novim, enainvajsetim stoletjem. Ne opuščata tistega, kar je bilo dobrega v preteklosti in je primerno tudi za današnjo rabo, temu dodajata novo in novo, zase in za prihodnje generacije."

Skupščina občine Krško je bila pokroviteljica praznovanja 60. obletnice ustanovitve Delavskega pihalnega orkestra Svoboda Senovo, hkrati pa je godbenikom podelila srebrno plaketo občine Krško kot priznanje za njihovo uspešno in dolgoletno delo.

SO Krško kot pokroviteljica je skupaj z Delavskim kulturnim društvom Svoboda Senovo izdala brošuro ob 60-letnici delovanja pihalnega orkestra. V njej lahko preberemo, da sta ustanovitev orkestra oziroma nakup prvih 28 instrumentov omogočili uprava senovskega rudnika in ljubljanska uprava Trboveljske premogokopne družbe. Tako so godbeniki še istega leta prvič zaigrali, in sicer v zahvalo rudniškemu direktorju, inž. Alojzu Kolki.

Pred vojno so godbo vodili Alojz Kralj, Drago Peterneš, Alojz Šabec in Martin Seher, med vojno pa poleg A. Šabca še Franjo Zorko. Nekateri godbeniki so se že zelo zgodaj vključili med borce NOV, celotna godba pa je odšla v partizane septembra 1944. Kot borci so padli ali bili ustreljeni naslednji godbeniki: Rudi Brence, Bruno Hren, Anton Pleterski, Vlado Starman ter

Alojz in Viktor Zorko.

Po vojni je bilo Senovo eden prvih slovenskih krajev, kjer so obudili amatersko kulturno dejavnost, godba pa eden prvih ustvarjalcev te dejavnosti. Takrat jo je vodil Ferdo Karat, za njim Maks Umek in Anton Žveglič. L. 1976 pa je dirigentsko delo prevzel Janez Ceglar, ki godbo uspešno vodi še danes.

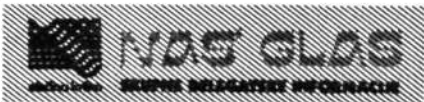
Številčni pregled dela v brošuri nam pove, da je imel pihalni orkester v zadnjem desetletju povprečno 100 skupinskih in sekcijskih vaj ter 55 nastopov in drugih igranj (doma, v drugih krajih Slovenije in Jugoslavije ter v tujini) na leto, vse to pa pomeni 13 različnih obremenitev na mesec v 12-mesečni sezoni. Ti podatki so že sami

dovolj zgovorni, vendar bi šele število ur, ki jih godbeniki prebijejo na vajah in nastopih, povedalo, kako veliko ti glasbeni amaterji v resnici delajo. Pa ne samo to - o resnem delu pričajo tudi številna priznanja s tekmovalnih nastopov: petkrat osvojena zlata plaketa na tekmovanjih pihalnih orkestrrov Slovenije od 1977 do danes, med katerimi je najvišje priznanje zlata plaketa v prvi A skupini (Ljubljana 1985), in posebno priznanje za doseženo 1. mesto v mojstrskem razredu v kraju Waldstetten (ZRN).

Delavski pihalni orkester Svoboda Senovo ima danes 58 članov, od katerih je več kot polovica starih do 25 let; najmlajša dva jih imata komaj trinajst.

Vse predstavljene prireditve so potekale v okviru proslav ob občinskem prazniku. Zato še pogled v skupščinsko dvorano - na slavnostno zasedanje zborov.

NAŠ GLAS - SKUPNE DELEGATSKE INFORMACIJE - Izdaja: INDOK center Krško - Naklada: 2300 izvodov - Odgovorni urednik: Ivan Kastelic - Uredništvo: CKŽ 12, 68270 Krško, tel. 71-768 - Tisk: Papirkonfekcija Krško - Glasilo je oproščeno temeljnega davka od prometa

meta proizvodov na podlagi mnenja Republiškega komiteja za informiranje št. 421-1/72 z dne 5. marca 1980 - Za točnost podatkov in informacij, ki so objavljeni kot uradna obvestila ali pojasnila, odgovarjajo posamezne službe, organi oziroma strokovni delavci, ki so pod temi teksti podpisani!

Praznik KS Leskovec

Tako kot nekatere druge krajevne skupnosti naše občine je tudi KS Leskovec posvetila svoj praznik spominu na tiste prve povojne dni, ko so se izgnanci po zlomu nacizma vrnili na svoje domove.

Letos so praznik proslavili v petek, 27. maja. Tega dne so na slovesnosti v prostorih osnovne šole podelili priznanja KS in OF najbolj prizadevnim članom svoje skupnosti. **PLAKETO** krajevne skupnosti so prejeli **Jože Arh, Marija Pirc in Danica Zalokar**. **PRIZNANJE** krajevne skupnosti so dobili **Marija Vakselj, Jožica Colarič, Ivan Marinčič in Streško društvo SOP**. **BRONASTI ZNAK OF** je bil podeljen **Tereziji Zakšek in Ivanu Plevanču**.

Na slovesnosti so s pesmijo, glasbo, plesom in recitacijo nastopili učenci domače osnovne šole, pridružil pa se jim je še zabavni ansambel Pihalnega orkestra TCP "Djuro Salaj".

**Predsednica
KK SZDL
Rezi
Pirc
izročala
plaketo
Danici
Zalokar.
(Foto:
Iztok
Starč,
OŠ Leskovec)**

Posnetek s srečanja otroških in mladinskih pevskih zborov v dvorani leskovške osemletke (Č.Čargo)

Krajevni praznik v Brestanici

Letošnji praznik krajevne skupnosti so v Brestanici proslavili v nedeljo, 5. junija. Slovesnost je bila skromna, številna priznanja, ki so jih podelili, pa dokazujejo, da je bilo delo njihovih krajanov zavzeto in obilno.

Priznanja krajevne skupnosti Brestanica s srebrno plaketo so prejeli: **DRUŠTVO UPOKOJENCEV BRESTANICA**

- za nadpovprečno aktivnost in prizadevanje, ki presega meje krajevne skupnosti in naše občine,
- za bogatitev življenja občanov v tako imenovanem "tretjem obdobju",
- za organizacijo kulturnega, umetniškega in društvenega življenja;

**KRAJEVNA ORGANIZACIJA
RDEČEGA KRIŽA:**

- za človekoljubno dejavnost z doslednim uresničevanjem gesla svtozne organizacije RK "Človek - človeku!",
- za zgledno pomoč starostnikom v krajevni skupnosti in skrb za ohranjanje njihove aktivne vloge, kar naj bi preprečevalo njihov občutek odrinjenosti na rob življenja,

- za prizadevno organizacijo krvodajalskih in zbiralnih akcij;

**OSNOVNA ŠOLA
"ADAM BOHORIC" BRESTANICA:**

- za kakovostno izobraževanje mladih,
- za osrednjo vlogo pri spodbujanju in izvajanju vsega družbenega življenja v krajevni skupnosti,
- za ohranjanje tradicij NOB, saj je OŠ prevzela skrb za vzdrževanje spomenika izgnancem v kraju,
- za prispevek k ohranjanju naravnega okolja.

Priznanja z bronasto plaketo KS so dobili:

JOŽE BUTKOVIČ:

- za prizadevno in požrtvovalno delo v kulturnem življenju krajevne skupnosti in zunaj nje,
- za vlogo pri ohranjanju in razvijanju ljubiteljske dramske ter pevske kulture,
- za uspešno opravljanje nalog delegata krajevne skupnosti v občinskem merilu;

MAKS HABINC:

- za aktivno in prizadevno delo pri izgradnji komunalne infrastrukture (elektrifikacija, telefonija, pretvornik),
- za aktivno sodelovanje v delegatskem sistemu in krajevni samoupravi,
- za prizadevno delo v društvenem življenju (predsednik PD Bohor...);

MIROSLAV MIKELN:

- za dolgoletno aktivno udeležbo v delegatskem sistemu (vodja delegacij),
- za krepitev krajevne samouprave,
- za aktivno udeležbo v društvenem in športnem življenju kraja in v strokovnih združenjih na ravni SRS,
- za prispevek k ohranjanju naravnega okolja in za priznana strokovna veterinarska dela;

MITJA OROŽEN:

- za prizadevno razvijanje samoupravnih odnosov v delovni organizaciji,
- za sodelovanje v delegatskem sistemu krajevne skupnosti,
- za uspešno organiziranje športnega življenja v kraju,
- za uspešno opravljanje nalog delegata delovne organizacije in krajevne skupnosti v strokovnih združenjih.

Priznanje krajevnih skupnosti je prejela

VLADKA LIKAR:

- za prizadevno sodelovanje s Turističnim društvom Brestanica. Kot pobudnica fotografske kolonije v Brestanici je prispevala k popularizaciji tega kraja izven občinskih meja. S svojim krajem je obdržala pristne stike in ga povezala z drugimi umetnostnimi središči v Sloveniji.

Prejemniki bronastih priznanj OF so:

MIRAN BRAČUN:

- za dolgoletno družbenopolitično delo v ZK, SZDL in ZRVS,
- za dolgoletno delo v TVD Partizan in DKD Svoboda,
- za odgovorno in prizadevno delo v SLO in DS;

PAVLA MAROH:

- za prizadevno delo v društveni aktivnosti kraja,
- za prizadevnost v dramski sekciji DKD Svoboda,
- za aktivno delo z mladino (predvsem mentorstvo mladim planincem),
- za delo in aktivnosti v Turističnem društvu Brestanica;

IVAN PEČNIK:

- za dolgoletno delo v vasi in za vodenje vaškega odbora Gorica,
- za aktivno sodelovanje v delegatskem sistemu in krajevni samoupravi,
- za fizično in materialno pomoč pri krajevnih akcijah in proslavah,
- za prizadevno delo in razvoj sadjarstva v kraju in občini;

IVICA RUPNIK:

- za dolgoletno pomoč pri organizaciji akcij Rdečega križa,
- za dolgoletno delovanje v izvršnem odboru RK, krajevni skupnosti in občinskem odboru RK,
- za prizadevno sodelovanje v delegatskem sistemu (vodja in član delegacije);

FRANC ZAKŠEK:

- ob življenjskem jubileju,
- za aktivno udeležbo v NOV,
- za večkratno udarništvo pri obnovi domovine,
- za dolgoletno prizadevno delo v izvršnem odboru krajevnih organizacij ZZZ.

Krajevna skupnost Krško praznuje

Program prireditev ob prazniku krajevnih skupnosti Krško je tudi letos tako obsežen in bogat kot že nekaj zadnjih let. Prva prireditev je bila v petek, 10. junija - turnir v malem nogometu. Sledili so še: športne igre obrtnikov Posavja, 6. veslaški maraton Radeče-Krško, 5. kegljaški turnir moških ekip za pokal Krškega, pionirska likovna kolonija Človek in delo, šahovski turnir in štafetni tek Kostanjevica-Krško, posvečen padlim v NOB.

Osrednja slovesnost praznovanja v krški krajevni skupnosti bo svečana seja skupščine KS in vodstev DPO, 17. junija ob 17. uri. Na njej bo osem posameznikov in organizacij prejelo letošnja priznanja krajevnih skupnosti. Istega dne bodo za javnost odprli prostore Valvasorjeve knjižnice in čitalnice v prenovljenem kapucinskem samostanu. Na tej prireditvi se bo predstavil pevski zbor Consortium musicum. Petkov praznični dan bo zaključil Pihalni orkester TCP s promenadnim koncertom pred DKD Edvarda Kardelja.

Plakete s priznanjem KS Krško

ZLATO PLAKETO bosta prejela:

- Gasilsko društvo Krško - levi breg ob 100-letnici delovanja in
- Štefan Balazic iz Štepanje vasi pri Ljubljani, ki si je kot provincial slovenskih kapucinov ves čas prizadeval za ohranitev kulturne dediščine, ki jo hrani krški kapucinski samostan, in aktivno deloval v odboru za obnovo tega kulturnega spomenika.

SREBRNO PLAKETO bodo prejeli:

- Živko Šebek za aktivno delo v kra-

Prenovljeni kapucinski samostan v Krškem bo nudil prostore Valvasorjevi knjižnici in čitalnici.

jevnih skupnosti, še posebno na kulturnem in športnem področju;

- Nuklearna elektrarna Krško za prispevek k razvoju infrastrukture in zagotavljanja varnega obratovanja elektrarne;
- IGMP Sava - TOZD Savaprojekt za urbanistične in arhitektonske rešitve pri urejanju mesta,

BRONASTO PLAKETO bodo prejeli:

- Sandi Runovec za delo v organih krajevnih skupnosti in na športnem področju;
- Daniel Novak za organizacijsko delo pri izgradnji vodovoda v Potočah in
- Franc Radej za delo v organih krajevnih skupnosti ter na področju preventive in vzgoje v cestnem prometu.

V soboto, 18. junija, bodo odprli teniška igrišča pri stadionu. V nedeljo zjutraj bo družabno tekmovalje ribičev pri ribniku na Resi, istega dne zvečer pa bo na ploščadi pred delavskim domom nastopil pihalni orkester Malmö Brass Band iz Švedske. Isti prostor bo tudi prizorišče kulturnega večera z Delavskim pihalnim orkestrom Svoboda Senovo in MePZ "Viktor Parma" v petek, 24. junija. V soboto, 25. junija, se bodo letošnja praznovanja zaključila z družabnim srečanjem krajanov na igrišču Srednje šole Krško.

35-članski pihalni orkester Malmö Brass Band, ki se bo Krčanom predstavil ob njihovem krajevnem prazniku, je eden najboljših na Švedskem, saj se lahko pohvali z zasedbo drugega mesta na švedskih festivalih pihalnih orkestrrov. Poznajo ga po vsej Skandinaviji in tudi v ostali Evropi. Njegov repertoar je zaradi tradicije pod močnim vplivom dežele Anglije in njenih skladateljev, dopolnjujejo pa ga s Švedsko in raznovrstno zabavno glasbo.

INFORMACIJA O POTEKU 17. ZASEDANJA SVETA POOBLAŠČENCEV Krško 24. - 27. 5. 1988

V okviru sodelovanja med državami SEV in Jugoslavijo kot državo opazovalko je potekalo zasedanje Sveta pooblaščenecv v Krškem, ker je Jugoslavija v letu 1988 država gostiteljica.

Svet pooblaščenecv predstavlja eno izmed organizacijskih oblik sodelovanja med državami SEV. Svet je zadolžen za usmeritve, oblikovanje, koordinacijo raziskovalno - razvojnih projektov s področja celulozno - papirne industrije.

Delegacije posameznih držav predstavljajo predvsem nacionalni inštituti posameznih držav SEV in Jugoslavije.

Za povezave, koordinacijo in priprave na sestanke in druge stike skrbi sekretariat SEV iz Moskve.

Letošnjemu zasedanju Sveta pooblaščenecv so prisostvovali:

Bolgarija, Madžarska, Nemčija, Poljska, Kuba, Sovjetska zveza, Češkoslovaška in Jugoslavija kot država opazovalka, s skupno 24 udeleženci.

Glavne točke, ki so bile predmet obravnavne na letošnjem 17. zasedanju, so bile:

- nove oblike sodelovanja med državami SEV, ki jih narekujejo spremenjeni ukrepi gospodarske politike v ZSSR (perestrojka). Predvidena je bistveno večja samostojnost in samoodgovornost vseh subjektov s področja razvoja v državah SEV, s poudarkom na večji učinkovitosti delovanja v smislu hitrejšega, konkretnega uvažanja rezultatov raziskovalno-razvojnega dela v prakso. Oblike in načini sodelovanja med raziskovalnimi organizacijami in tovarnami,

Predsednik SO Krško Zoran Šoln je na otvoritvi 17. zasedanja Sveta za koordinacijo in sodelovanje na področju razvojno-raziskovalne dejavnosti za celulozno-papirno industrijo (kratko ime SVET POOBLAŠČENCEV) pozdravil udeležence tega mednarodnega strokovnega srečanja in jim zaželel, da bi čim bolj uspelo. Izrekel je priznanje gostiteljici TCP Djuro Salaj Krško in izrazil prepričanje, da bodo zagotovljeni ustrezni delovni pogoji za večednevno strokovno dogovarjanje.

V DKD E. Kardelja v Krškem:

Na 17. zasedanju Sveta pooblaščenecv so sodelovali predstavniki celulozno-papirnih inštitutov iz Bolgarije, Madžarske, Nemške demokratične republike, Poljske, ZSSR, ČSSR in Kube ter Jugoslavije kot države opazovalke. Zadnji dan so si udeleženci mednarodnega strokovnega srečanja ogledali tudi pretežni del proizvodnje v matičnem delu TCP Djuro Salaj krško.

Predsednik poslovnega odbora TCP Djuro Salaj Krško Silvo Gorenc pa je v svojem nagovoru udeležencem 17. zasedanja Sveta pooblaščenecv v imenu tovarne gostiteljice zaželel prijetno počutje in poudaril, da si ta delovna organizacija želi ob dosedanjih poslovnih stikih z vzhodnoevropskimi državami razširiti odnose tudi na področju znanstveno-tehničnega sodelovanja

kot tudi med inštituti samimi, naj bi postali elastičnejši, neposrednejši in učinkovitejši.

- Svet je obravnaval okvirni program večstranskega znanstveno-tehničnega sodelovanja do leta 2000, ki ga je ob upoštevanju predlogov delegacij pripravila sovjetska delegacija.

Nekateri pomembnejši projekti, ki naj bi jih realizirale skupno dve ali več dežel udeleženk:

- razvoj tehnologije pridobivanja celuloze na osnovi oksidativnih metod razklopa,
- razvoj tehnologije pridobivanja celuloze z uporabo organskih topil,
- raziskovalne možnosti pridobivanja vlaknin visokega izkoristka z biološkim razklopom lesa,
- razvoj tehnologije beljene celuloze z belilnimi sredstvi brez vsebnosti klora,
- nadaljevanje razvoja tehnologije pridobivanja lesovine po termomehanskih postopkih,
- razvoj specialnih novih vrst papirjev in kartonov z vsebnostjo nerastlinskih vlaknen (keramična vlakna, vlakna iz kevlerja, stekla in druga),
- razvoj novih vrst papirjev skladno s potrebami razvoja informatike,
- razvoj merilne in regulacijske tehnike v celulozno-papirni industriji.
- Obravnavana je bila informacija o praktični uporabi nekaterih dosežkov sodelovanja v preteklem obdobju.
- Potekalo je posvetovanje o načinih čim učinkovitejšega uvažanja rezultatov raziskovalno-razvojnega dela v industrijsko prakso.
- Objavljeno je bilo, da bo naslednja država, prireditelj 18. zasedanja Sveta, Ljudska republika Kuba.

Jugoslovanska delegacija je najavila svoj interes za sodelovanje na projektu nadaljnjega osvajanja tehnologije pridobivanja lesovine po termomehanskih postopkih. Tovrstna tehnologija je za Jugoslavijo zelo zanimiva, saj pomeni prihranek pri razpoložljivi lesni masi kot tudi pri kasnejši predelavi v razne vrste papirjev. Tehnologija, ki je v svetu poznana in v naglem vzponu, bo morala čim prej najti svoje mesto v okviru jugoslovanske celulozno-papirne industrije.

Jugoslavija bi se vključevala tudi v program »Razvoj specialnih papirjev za informacijske sisteme«. Obe temi sta usmerjeni v razvijajoča se področja, ki jih bo naša industrija nujno morala spremljati.

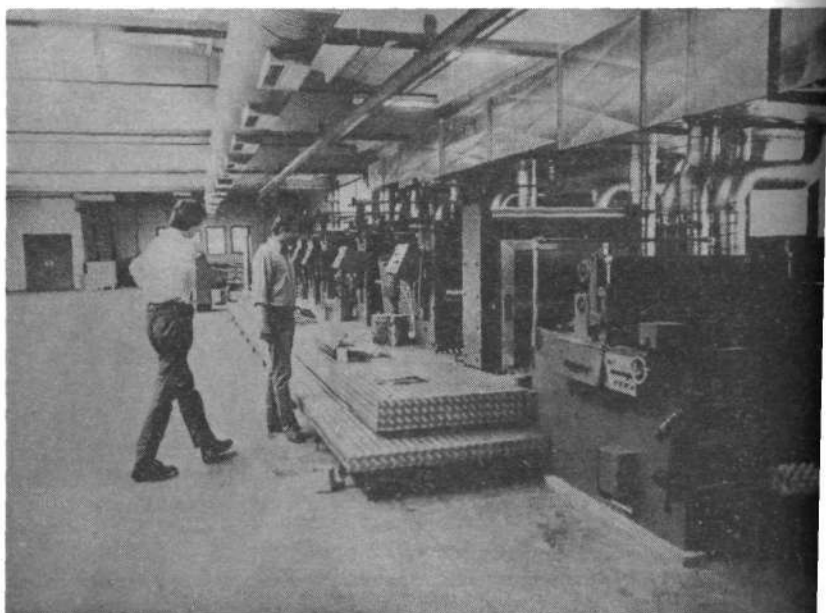
V času poteka zasedanja je bila opravljena tudi vrsta bilateralnih razgovorov, dogovorov in sporazumov, katerih cilj je poglobljanje spoznavanja, stroškov in sodelovanja med posameznimi inštituti.

V okvir programa zasedanja je bilo vključeno tudi spoznavanje in ogled Tovarne celuloze in papirja »Djuro Salaj« Krško. Pogosti stiki med udeleženci zase-

Ob prazniku vojnega letalstva in protizračne obrambe je krška tovarna TCP Djuro Salaj dobila od cerkljanske letalske garnizije zlato Titovo plaketo za vzorno sodelovanje s to enoto JLA. Za vodilne vojaške starešine garnizije Cerklje je vodstvo tovarne pripravilo sprejem, na katerem je predsednik PO Silvo Gorenc orisal trenutni gospodarski položaj tovarne, v pokoj odhajajoči komandant garnizije Nedeljko Ivković pa se je kolektivu zahvalil za dobro sodelovanje.

Na srečanju vodilnih vojaških starešin garnizije Cerklje in predstavnikov TCP Djuro Salaj v avli oz. konferenčni dvorani tozda Papirkonfekcija so se gostje še posebej živo zanimali za sodelovanje krške tovarne s papirnico v Titovem Drvarju, kjer se proizvodi in poslovni rezultati iz meseca v mesec izboljšujejo in govore v prid napovedim, da v zadnjem trimesečju ta tovarna brezlesnih papirjev ne bo imela več izgube. (NK-Č. Čargo)

V tozdu Papirkonfekcija so prišli do pomembne pridobitve - fleksotiskarskega stroja za hkratno potiskovanje reklamnih ovojnih papirjev v 6 barvah, pri čemer je posebej pomembna tudi velika potiskovalna

hitrost. Prve odtise so opravili ob inštrukciji glavnega tehnologa firme BHS iz Denheima (ZRN), tiskali pa so na 35-gramski papir iz titovodrvarske papirnice (NK-Č. Čargo)

OBVEŠČEVALEC
GLASLO KOLEKTIVNE TISKARNE CELULOZE IN PAPIRJA

danja in predstavniki tovarne v času bivanja v Krškem in ob priliki ogleda tovarne so omogočili mnoge koristne izmenjave mnenj in vzpostavitev stikov trajnejšega pomena.

Zasedanje je potekalo pod pokroviteljstvom Zvezne gospodarske zbornice iz Beograda, gostitelj pa je bila Tovarna »Djuro Salaj« Krško. Izvedbo organizacije konference sta podprla tudi SOZD Slovenija papir in Splošno združenje celulozno-papirne industrije pri Gospodarski zbornici Slovenije.

Vidna in nevidna pomoč tovarne pri organizaciji kot tudi izjemna skrb za goste s strani delavcev Hotela Sremič in Delavskega doma je zagotovila odlične pogoje dela in bivanja. Nedeljeno mnenje vseh udeležencev zasedanja je bilo, da odhajajo iz Krškega s kar najboljšimi vtisi o kraju in ljudeh, ki so jih sprejeli.

Vodja jugoslovanske delegacije:

Janez Hočevar, dipl. ing.

OBVEŠČEVALEC
GLASLO VSELOJENI TOVARNIČI IN PRAVNI OSOBE

Krška tovarna TCP Djuro Salaj je bila izbrana kot »pilotska« v jugoslovanski celulozno-papirni branži, v kateri so finški strokovnjaki predstavili najnovejše dosežke na področju varčevanja z energijo, ki je pomemben imperativ današnjega časa, še posebej pa v energetsko »požrešnih« proizvodnih sistemih, kjer je poslovni uspeh v dokajšnji odvisnosti od tovrstnih prihrankov. (NK-Č.Čargo)

TES Brestanica – dobitnik jugoslovanskega Oskarja za embalažo 1988

6. junija je predsednik Gospodarske zbornice Slovenije MARKO BULC odprl na razstavišču Pomurskega sejma v Gornji Radgoni MEDNARODNI SEJEM EMBALAŽE, pakirne tehnike, marketinga in skladiščenje blaga INPAK. Poleg domačih proizvajalcev so razstavljale na INPAKU '88 tudi firme iz Avstrije, Švice, Italije, ZR Nemčije in Češkoslovaške - skoraj 180 je bilo vseh.

MARKO BULC je ob otvoritvi med drugim poudaril:

»Razmere na jugoslovanskem trgu se zaostrejejo. Uspešnejši bodo tisti, ki bodo kakovostnejši. Na domačih in tujih trgih bodo uspešne tiste delovne organizacije, ki bodo imele več znanja in ga tudi znale uporabiti, torej tiste, ki bodo kakovostneje poslovale, imele kakovostnejše izdelke in seveda tudi kakovostnejšo embalažo. Čim večja je gospodarska stiska ob sproščenejšem delovanju trga, bolj zahteven postaja trg, ta izbirčni in strogi kritik ponudbe. Povpraševanja ne določa le potreba, temveč vse bolj kakovost, oblika, cena in še marsikaj...«

Po otvoritvi je strokovna komisija razglasila rezultate letošnjega natečaja, na katerem je bilo prijavljenih preko 70 izdelkov najkvalitetnejšega ranga. Podelili so 12 jugoslovanskih OSKARJEV za embalažo (6 za stroje, 5 za modele in enega za material) in 11 jugoslovanskih priznanj za embalažo.

Tokrat je prvič kandidirala za odličje tudi TCP Djuro Salaj Krško oz. njen toz

TES, in sicer z materialom - USP trislajnim kartonom, ki ga kot edini jugoslovanski izdelovalec nudi domačim kupcem. Že s prvo prijavo na natečaj so uspeli in prejeli JUGOSLOVANSKEGA OSKARJA ZA EMBALAŽO 1988. Iz rok MARKA BULCA ga je prevzel direktor tozda TES ALEKSANDER LILEG, s katerim smo se na kratko pogovorili.

Povedal je, da je imel letošnji INPAK troje pokroviteljev: Gospodarsko zbornico Slovenije, LB-Združeno banko Ljubljana in SOZD Slovenija papir.

Razstaviščni prostor TCP Djuro Salaj si je ogledal med drugimi gosti tudi MARKO BULC in se pozanimal za UPS trislajni karton, to je za material, s katerim si je TES prislužil OSKARJA.

UPS je izredno močan valoviti karton, ki enakovredno nadomesti petslojni valoviti karton s samo tremi sloji - ravnima zunanjima in valovitim vmesnim, ki daje čvrstost temu materialu. Val je namreč sestavljen iz dveh papirjev, ki sta zlepljena z umetno smolo. Z manj materiala tako dobimo izredno trdnost, kar daje UPS kartonu številne prednosti. Prihranimo četrtino skladiščnega prostora, znižamo prevozne stroške, skladiščimo ga lahko v večjo višino, ker je bolj odporen na obremenitve kot 5-slojni karton, pri predelavi v embalažo ne pride do poškodb valovitega dela itd. V svetu se uporaba UPS-a vsako leto pomembno povečuje, pri nas pa je prve korake po navedeni japonski tehnologiji »Uni-

Oskarja, najvišje jugoslovansko priznanje v embalažni industriji, je na letošnjem mednarodnem sejmu INPAK v Gornji Radgoni prejel brestaniški TES, tozda TCP Djuro Salaj Krško, in sicer za posebno vrsto valovitega kartona, ki ga za sedaj proizvaja kot edini v naši državi. (NK-Č.Čargo)

Power System« (od tod tudi kratica UPS) zastavil prav TES, ki je lani vgradil napravo za izdelavo tovrstnega materiala v kartonski stroj. Kupci, ki so se odločili uporabljati UPS namesto 5-slojnega kartona, so ostali pri UPS-u, ker so spoznali njegove prednosti. Sicer pa je ta OSKAR za nas velika obveza, je poudaril A. LILEG, poseben, kar zadeva kvaliteto izdelkov.

NK

Dvoje naših delegatov na srečanju INFORMACIJE jugoslovanskih komunistov

V kongresnem centru Sava v Beogradu je bila od 29. do 31. maja konferenca Zveze komunistov Jugoslavije, na kateri so delegati spregovorili o najbolj aktualnih vprašanjih, ki ta čas tarejo našo družbo in to družbenopolitično organizacijo, ter sprejeli zaključni dokument, katerega usmeritve naj bi v čim krajšem času uresničili.

Iz naše družbenopolitične skupnosti je bilo na beograjski konferenci ZKJ kar dvoje delegatov - član CK ZKS Silvo Gorenc in vodja Papirnice I v TCP Djuro Salaj Krško Jože Molan.

Na pobudo Silva Gorenca je delo jugoslovanske konference potekalo v 3 skupinah, da se je lahko vključilo v razpravo čim več delegatov, ki so jim v njihovih sredinah naročili, o čem naj seznanijo udeležence jugoslovanskih komunistov. Da se delo konference ne bi zavleklo in da bi bila aktualna vprašanja osvetljena s čim več zornih kotov, so namesto plenarnega zasedanja izbrali dinamičnejšo delovno obliko. V eni izmed skupin je razpravljal tudi Jože Molan, katerega razpravo objavljamo.

delavcev in njihovih družin. Prav tako je preko 1,2 milijona delavcev delalo v OZD, ki so poslovale z izgubo. Ti delavci pa so imeli še znatno nižje osebne dohodke od tistih delavcev, ki so delali v OZD s pozitivnimi rezultati poslovanja. Toda izgube se povečujejo, socialni položaj ogromnega števila delavcev pa se poslabšuje.

Siva ekonomija ni pod kontrolo, temveč raste in je pripeljala do stanja, ko osebni dohodki delavcev predstavljajo le še približno 60% vseh prejemkov. Ostali prejemki prebivalstva izvirajo iz sive ekonomije. Zaradi tega se socialne razlike neupravičeno močno povečujejo, kar pa ni posledica rezultatov dela, ampak predvsem posledica neurejenega gospodarskega in družbenega sistema.

Takšno zaskrbljujoče stanje bodo novi linearni restriktivni ukrepi na področju osebnih dohodkov večine delavcev, zaposlenih v družbenem sektorju, le še poslabšali. Po napovedih uglednih ekonomistov bodo realni osebni dohodki padli za 20 do 30

Jože Molan, delegat na konferenci jugoslovanskih komunistov, je bil eden najzaslužnejših članov inženirinske ekipe TCP Djuro Salaj, ki je vzpostavila proizvodnjo v tovornodrvarski papirnici. Spominski posnetek iz tistega obdobja! (NK-Č. Čargo)

Konferenca ZKJ od 29. do 31. maja RAZPRAVA JOŽETA MOLANA

Rad bi spregovoril par besed o razmišljanju glede nagrajevanja po delu in vpliva administrativnih ukrepov na tem področju.

Nenehno ponavljajoče se restrikcije na raznih področjih porabe niso dale rezultatov. Če bi jih dale, ne bi imeli tolikšne inflacije, družbeni proizvod bi se povečal, proizvodnja bi se večala, pri vračanju inozemskih kreditov ne bi bilo problemov itd. Ker rezultatov ni, učinki vseh ukrepov pa so največkrat nasprotni željam, kaže, da vsi ti restriktivni ukrepi izhajajo kot rezultat obupa tistih, ki krojijo ekonomsko politiko.

Postavlja se vprašanje, kako stabilizirati gospodarstvo in kako ustvariti rast družbenega proizvoda. Verjetno ne z nenehnimi restriktivnimi ukrepi, ampak le s stimulativnimi oblikami. Verjetno tudi ne z zniževanjem osebnih dohodkov delavcev v družbenem sektorju, saj so osebni dohodki že dovolj nizki. V lanskem letu je v Jugoslaviji preko 60% delavcev družbenega sektorja prejelo osebne dohodke v višini, ki niso pokrivali minimalnih eksistenčnih potreb

Franc Šetinc v Krškem

Medobčinski svet ZKS Posavja je konec maja imel v gosteh člana predsedstva CK ZKJ Franca Šetince. Dopoldne se je Franc Šetinc na brestaniškem gradu srečal z mladimi posavskih občin. Učitelji zgodovine so namreč v višjih razredih osnovnih šol in v srednji šolah izbrali (skupno petdeset učencev) mlade, ki se za zgodovino v resnici zanimajo. Tudi Franc Šetinc, ki je tudi sam okusil izgnanstvo in je to svojo izkušnjo tudi popisal v literaturi, seznanil z muzejem izgnancev in izseljencev na gradu v Brestanici. Po dveurnem razgovoru z mladimi je imel gost še sestanek s političnimi delavci Posavja, na katerem jim je spregovoril o sodobnem trenutku v naši družbi, skušal realno oceniti smeri gibanj najnovejših dogajanj in vlogo ZKS v naši družbi.

odstotkov glede na lansko leto. To bo bistveno nižalo že itak nizek standard delavcev. Postavlja se vprašanje, ali bo tak ukrep vzdržal celo leto 1988 ter kaj bo v letu 1989 in naprej. Postavlja se tudi vprašanje, ali je tak ukrep res stimulacija za oživitev proizvodnje in za ostvaritev rasti družbenega proizvoda? Ali ne bo to povod za povečanje obsega štrajkov? Ali se s štrajki ne bo izsilil preklic ukrepa? Ali ne bo zaradi vsega tega proizvodnja še bolj stagnirala?

Ker gre približno 50% družbenega proizvoda za osebne dohodke, se lahko zelo hitro dogodi, da se znižanje osebne porabe ne bo realiziralo in zato bo cel model, ki

ga je zasnoval ZIS, propadel. In kaj potem?

Postavlja se resno vprašanje, kako stimulirati delavce za povečanje proizvodnje, kar je osnova vseh sprememb. Z indeksiranjem osebnih dohodkov in s hkratnim zniževanjem realnih osebnih dohodkov za 20 do 30% prav gotovo ne. Učinki bodo prav gotovo ravno nasprotni, čeprav občutno tudi v škodo vsem delavcem.

Postavlja se tudi vprašanje našega družbenoekonomskega sistema, ko n. pr. lahko vlada ali zvezna skupščina tako občutno in kruto poseže na področje osebnih dohodkov z enostavnim glasovanjem, kar bo imelo za posledico padec že itak nizkih

osebnih dohodkov - realno za več kot 20% - ko pa na drugi strani družbenopolitični sistem zahteva v OZD za vsako najmanjšo prerazdelitev teh nizkih osebnih dohodkov sklepanje z izjasnjevanjem vseh delavcev, to je z referendumom. Res imamo nerazumljive kontraste v naši zakonodaji.

In končno se postavlja vprašanje, ali take restriktivne ukrepe sprejeti ali pa se postaviti na stran vseh tistih, ki jih bodo upravičeno, zaradi ogroženosti eksistenčnega minimuma, poskušali z vsemi silami, tudi s štrajki, razveljaviti. Po pravici povedano, tudi vsi dosednji štrajki so bili posledica nizkih osebnih dohodkov. Teh štrajkov pa je bilo iz leta v leto več.

Vaja enot civilne zaščite »SENOVO 88«:

Tekmovati bomo morali za zmago!

Vaja »Senovo 88«: ekipa na zbornem mestu

Vaja "Senovo'88", ki je bila letos 21. maja, je tokrat vsled nekaterih drugih dejavnosti ostala v ozadju in ji nismo utegnili posvetiti dovolj ustrezne medijske pozornosti. Je pa vendarle toliko pomembna, da je ne kaže prezreti in pri tem časovni odmik sploh ni pomemben.

Take vaje potekajo vsako leto v organizaciji ene izmed krajevnih skupnosti naše občine in tokrat je bilo pač na vrsti Senovo. Hkrati z vajo poteka tudi neke vrste tekmovanje, katerega namen je izbrati najboljšo ekipo, ki se bo udeležila junijskega srečanja na republiški ravni. Tokrat se je pač izmed štirinajstih udeleženiš ekip (preko 250 udeležencev) najbolje izkazala ekipa prve medicinske pomoči iz krajevne skupnosti gostiteljice, t.j. senovska. Vaja je bila sestavljena iz dveh delov (skupin nalog), ki so jih morali opraviti udeleženci. Prva je bila reševanje ljudi izpod ruševin in nudenje pomoči poškodovanim v rušilnem potresu na območju krajevne skupnosti Senovo, v drugi nalogi pa so morali čla-

Foto: BRANE ZUBER

Vaja »Senovo 88«: delo ekip prve medicinske pomoči je budno spremljala strokovna sodniška skupina.

Vaja CZ »Senovo 88« je med nalogami imela tudi tole: reševanje žrtev potresa izpod ruševin... (Foto: Alojz Jevšnik in Anton Petrovič)

ni sodelujočih enot reševati ljudi in materialne dobrine po uporabi kemičnih orožij (živčni bojni strup).

V občinskem štabu za civilno zaščito se zavedajo, da je kadrovska sestava civilne zaščite, zlasti v štabih CZ krajevnih skupnosti, problematična. Delo je padlo na rame posameznikov, ki so sicer voljni poprijeti, a njihova volja ob številnih težavah vendarle počasi kopni. Rezultati so seveda temu stanju primerni. Nekoliko boljša podoba je v štabih CZ v združenem delu, ki so kadrovsko močni, žal pa niso dovolj prizadevni. To dejavnost očitno jemljejo neresno in marginalen pristop seveda lahko obrodi samo marginalne rezultate, s čimer

vsekakor ne smemo biti zadovoljni. Udeleženci so namreč imeli dovolj časa za priprave na vajo (mesec dni), a se jih očitno vsi niso resno in odgovorno lotili, vsaj tako je možno sklepati iz tistega, kar je pokazala vaja.

Pohvalno oceno smo slišali o enotah Rudnika, Metalne in Osnovne šole XIV. divizije s Senovega, saj je bilo videti uigranost ekip in znanje, pridobljeno skozi vestne in resne priprave takoj, že ob pristopu k reševanju zastavljenih nalog. Po drugi plati pa so ravno nasproten vtis dajale ekipe SOP-a, Kovinarske, industrijskega gasilskega društva iz TE Brestanica... Zlasti zadnja ni za svoje delo v pogojih uporabe

RBK orožij niti usposobljena niti nima ustrezne opreme. "Iz dela teh ekip je bilo moč ugotoviti kampanjski pristop k delu in neresen odnos do nalog s področja civilne zaščite v organizacijah združenega dela, iz katerih prihajajo," pravi Branko Zuber, načelnik občinskega štaba civilne zaščite. Po njegovem mnenju bi tudi delo seniorskega zdravstvenega doma na postaji za nudenje splošne medicinske pomoči bilo lahko učinkovitejše. Zlasti je padla v oči njihova nepripravljenost (nezmožnost) delovanje v pogojih radiološke, biološke in kemične nevarnosti in pomanjkanje niti, ki se pridobi edino z rednim usposabljanjem (vaje). Tem pripravam bi morali posvetiti bistveno več pozornosti.

Vaja »Senovo'88«: v primeru potrebe, kadar poti za umik iz višjih nadstropij goreče ali poškodovane hiše ni, priskoči na pomoč dvigalo (sky lift), kakršnega ima med drugimi tudi krška poklicna gasilska brigada.

Vaja »Senovo«: oskrba poškodbe

Vaja »Senovo 88«: zgornja nadstropja Osnovne šole XIV. divizije so nekoliko previsoka za skok. Po taki drči pa se ogroženi lagodno in varno lahko spusti na tla.

"Moje mnenje oz. skupna ocena je, da niso vse strukture pripravljene in usposobljene za delovanje v pogojih RBK in (ali) kontaminirane atmosfere, ob razlitju ali izbruhu večje količine nevarnih snovi. Ob kakem resnem dogodku bi zato bile posledice lahko zelo neljube (neugodne)," pravi Branko Zuber. Poudaril pa je, da je štab CZ krajevne skupnosti Senovo svoje delo pri pripravi, organizaciji srečanja in vodenju srečanja opravil zelo v redu, na višji, ni,

ne glede na to, da so tudi tam pričeli s pripravi zelo pozno in so se tako zahtevne naloge lotili prvič. Hkrati je tudi izrazil skupno nezadovoljstvo vseh udeležencev vaje z obnašanjem krajanov, voznikov osebnih vozil, ki da so se obnašali zelo nedisciplinirano. S tem so motili potek vaje in ogrožali varnost udeležencev. Vaje se je namreč udeležilo tudi 60-70 otrok!

"Za konec naj ponovno poudarim, da moramo enkrat za vselej na tem področju

presekati z miselnostjo, da je važno sodelovati in ne zmagati. Edino tako bomo lahko prišli do zelenih rezultatov in tega činski štab za CZ ne bo mogel zagotoviti sam," je pribil. "Za začetek izboljšanja tega sodelovanja naj preko vas vsem pripadnikom civilne zaščite v naši občini in organizacijam združenega dela opravljajo določene naloge s tega področja, voščim ob 20. juniju, dnevu civilne zaščite!"

»Živimo z jedrsko elektrarno«

Opozorila z javnih tribun, konferenc in zborov krajanov, da ljudje na našem območju premalo poznajo delovanje jedrske elektrarne, so v občinski konferenci ZSMS Krško sprejeli kot napotilo za lastno delo, zato so se lotili organizacije tekmovanja na temo Živimo z jedrsko elektrarno. Predtekmovanja, ki je bilo 19. maja, se je udeležilo 12 ekip iz sedmih osnovnih šol (vseh razen kostanjeviške) ter 8 ekip osnovnih organizacij ZSMS in društev.

Po tri najboljške ekipe iz vsake kategorije so 27. maja nastopile v DKD Edvarda Kardelja v zaključku tega nagradnega tekmovanja. Zlasti osnovnošolske ekipe so bile zelo izenačene, saj je OŠ "Jurij Dalmatin" zmagala le s točko prednosti pred OŠ Leskovec in OŠ Senovo. Pri mladincih tudi

dodatna vprašanja niso odločila o zmagovalcu, ampak sta si prvo mesto razdelili ekipi Srednje šole Krško in OO ZSMS Rožno-Presladol; tretje mesto je pripadlo tekmovalcem iz Gasilskega društva Mali Kamen.

Vse ekipe, ki so se udeležile tekmovanja, so prejele priznanja, tekmovalci ekip, ki so osvojile prva tri mesta, pa knjižna darila. Slednji so prislužili nagrade tudi za svoje šole oziroma organizacije, te pa so: ogled gledališke predstave za osnovno šolo zmagovalne ekipe in filmska predstava za osnovni šoli obeh drugouvrščenih ekip; uporaba po enega avtobusa za organizacijo izleta za zmagovalni mladinski ekipi in praktična nagrada v vrednosti 200 000 din

za drugo- oziroma tretjeuvrščene po njihovi izbiri.

Tekmovanje, ki naj bi prispevalo h kvalitetnejšim razpravam o vprašanih (jedrske) energije, je bilo osrednja prireditev ob letošnjem dnevu mladosti v občini Krško. In ker je bilo posvečeno prazniku, so njegovi organizatorji - OK ZSMS, NEK, OZPM, DKD, Društvo elektrotehnikov Posavja in koordinacijski odbor za varstvo okolja pri OK SZDL Krško - poskrbeli tudi za njegov zabavni del: na prireditvi so povabili glasbeno skupino Krč iz Podbočja, plesno skupino Luna iz Krškega, plesalce iz plesne "šole" Urška iz Ljubljane in mladega pevca Davorja Božiča.

Goršetova kiparska dela v Kostanjevici

V Lamutovem likovnem salonu v Kostanjevici je od 31. maja na ogled pregledna razstava del akademskega kiparja Francea Goršeta. V Kostanjevici so Goršetovo razstavo postavili že pred šestnajstimi leti, vendar je občinstvo nikoli ni videlo. Tokrat pa predstavljajo izbor z ljubljanske retrospektivne razstave.

Na slovesnosti ob otvoritvi je o umetniškem življenju in delu pripovedoval dr. Ivan Sedej, ravnatelj Etnografskega muzeja v Ljubljani in avtor monografije ter razstavnega kataloga o Francetu Goršetu. Razstavo je odprl dr. Jure Mikuž, ravnatelj Moderne galerije v Ljubljani, ki je postavila razstavo v Kostanjevici. Slovesnost so dopolnili pevci Kostanjeviškega okteta in recitatorka - igralka Majda Grbac. France Gorše se je rodil v Zamostecu pri Sodražici. S kiparskim oblikovanjem se je srečal že na obrtni šoli v Ljubljani, po prvi svetovni vojni pa se je vpisal na zagrebško likovno akademijo, kjer je tudi diplomiral, in sicer pri našem velikem kiparskem mojstru, Ivanu Meštroviću. Po diplomi je nekaj let živel v Vremah pri Trstu, od 1941 do 1945 pa v Ljubljani. Kasneje se je znova vrnil v Trst, od 1952 do 1971 pa je živel in delal v Združenih državah Amerike. Nato se je naselil v Svečah na Koroškem, trinajst let kasneje pa je umrl v slovenski domovini, na Golniku. V začetku ustvarja umetnik najraje v žlahtnih kiparskih "pramaterialih", kot sta les in glina, potem s svojim dokaj hitrim kiparskim razvojem preide tudi k zahtevnejšim materialom, kot sta marmor in bron. Vseskozi pa sta motivno v ospredju portret in človeška figura, zlasti ženski akt, ki doživi v različnih obdobjih

njegove ustvarjalnosti pravo oblikovno metamorfozo. V zgodnejšem obdobju srečujemo v kiparjevem opusu tudi številne razigrane žanrske figuralne skupine. Poleg psihološko že izredno poglobljenih portretnih upodobitev naletimo v zgodnejših fazah - kot tudi pozneje - na vrsto plastičnih

nih zasnov religiozne vsebine; nekatere med njimi s svojo ploskovito reliefnostjo spominjajo na Meštrovičeva dela. Najbolj plodno in hkrati po kvaliteti plastičnih stvaritev pravo "zvezdno" obdobje Goršetove umetniške ustvarjalnosti je bilo "ljubljansko" obdobje; poleg izjemno kvalitet-

Podpis listine o prevzemu pokroviteljstva Belinke nad skulpturami iz krakovskega hrasta, razstavljenimi v kostanjeviški Formi vivi.

nih kiparskih stvaritev, ki so nastale v tem času, je pomembna tudi Goršetova razgibana organizatorska dejavnost, zlasti pa njegovo sodelovanje v skupini Trojica (poleg njega še G.A.Kos in M.Maleš). Pomembna prelomnica v Goršetovem kiparskem delu je njegovo srečanje z Ameriko, ko ga je začelo bolj zanimati tudi sodobno abstraktno kiparstvo in metafizična, spiritalna plast umetniškega izražanja. V tem času Gorše tudi eksperimentira z oblikovnimi možnostmi, ki jih ponujajo novi plastični materiali. Po vrnitvi iz Amerike in naselitvi na Koroškem je spet začel rezljati svoje figuralne zasnove v lesu in jih obliko-

vati v glini, pri tem pa se je pogosto vračal k svojim priljubljenim motivom iz časa med obema vojnama. Iz njegovih plastičnih stvaritev, ki so nastale v tem zadnjem obdobju umetniškega ustvarjanja, pogosto žarčijo oblikovalske posebnosti, ki so sicer značilne za žlahtno, staro ljudsko plastiko; umetnik se je tako na pragu pozne starosti v svojem "labodjem" umetniškem spevu nagonsko vrnil v okrilje sveta, iz katerega je izhajal in iz katerega je v bistvu vse svoje dolgo življenje črpal ideje in voljo za ustvarjalno delo.

Franc Zalar
Ljubljanski dnevnik, 29.1.1988

Spomin na letošnji krst tiskarskih »novincev« pri Lovskem domu na Trški gori. V vlogi izpitnega izpraševalca, ki so se mu v tem trenutku osušila usta, je strogo nastopil vodja tiskarne tozda Papirkonfekcija Zvone Kranjc. Vsakemu novincu je za hrbtno stal mentor, ki je ob pravem času »priskočil na pomoč« (ko so krščenci Gutenbergove veščine za trenutek vstali, so jim medtem mentorji n. pr. položili na klop z vodo prepojeno penasto gumo ipd.). Krst je vsestransko uspel, tradicija pa je bila zaenkrat še ohranjena, kar je v času foto stavka in ofsetnega tiska, ki sta zamenjala svinčeno Gutenbergovo tehniko, hvalevredno. Kako dolgo še? (NK - NK)

Pozdrav iz Nerezin

Gotovo se še spominjate posebne priloge Našega glasa o zdravem življenju in o izredno ugodnih klimatskih pogojih, ki jih ljudem z obolenimi dihalji (in teh v naši kotlini sploh ni malo!) nudi naravno klimatsko zdravilišče Nerezine v spomladanskem in jesenskem času. Prva skupina prizadetih na dihaljih je 12. maja že odšla v Nerezine in organizatorji, člani OS ZSS, so jo med prvim prostim vikendom obiskali. V času, ko to berete, se je v Nerezinah mudila že druga skupina pacientov. Po njihovi vrnitvi (12. junija) bodo v zdravstvenem domu Krško opravili pregled in nato še temeljito analizo ugotovitev. Če zaupamo besedam o počutju pacientov samih, pa lahko prenesemo izjavo ene izmed astmatičnih bolnic, da ji je rekreativni oddih v Nerezinah koristil veliko bolj kakor bivanje na Golniku. Za pokušino in spodbudo vsem ostalim pa še fotografije z obiska, ki jih je posnel Jože Kuplenik.

OBVEŠČEVALEC
GLASILO KOLEKTIVNA Tovarne CELJANKE IN PAPIRJA KRŠKO

Na razstavnem prostoru TCP Djuro Salaj na mednarodnem IN-PAKU 88 v Gornji Radgoni se je oglašil tudi predsednik slovenske gospodarske zbornice Marko Bule, pri čemer se je pozanimal za prednosti z embalažnim Oskarjem nagrajenega UPS trislojnega kartona, ki se v svetu iz leta v leto več uporablja oz. nadomešča večslojne kartone zaradi svoje posebne trdnosti. (NK-Č.Čargo)

Dvojni jubilej Rdečega križa

Letos praznujemo dvojni jubilej: 125-letnico organizacije Rdečega križa in 35-letnico brezplačnega in prostovoljnega krvodajalstva na Slovenskem

Natanko pred 125 leti je bila na pobudo Švicarja Henryja Dunanta v Ženevi ustanovljena organizacija za pomoč ranjencem in njihovo zaščito v vojnah. Takrat so se dogovorili o vsebini in oblikah delovanja ter sprejeli enotno znamenje za svoj razpoznavni znak - rdeči križ na beli podlagi.

Rdeči križ se je hitro razrastel v mednarodno organizacijo, v katero je danes vključenih več kot 250 milijonov ljudi v 145 državah na vseh kontinentih sveta. Vsak 15. zemljan je član te humane organizacije.

Res je, da je bila organizacija Rdečega križa ustanovljena za reševanje in zaščito ranjencev, vendar je področje dejavnosti preraslo te okvire. Izredno pomembne so vse štiri ženevske konvencije, ki govorijo o ranjencih, vojnih ujetnikih in tudi o zaščiti civilnega prebivalstva. Te konvencije so bile sprejete po prvi in drugi svetovni vojni in govorijo o razmerah v vojnem času. Žal se podobne stvari dogajajo še danes. Leta 1986 je bilo v svetu izdanih 1000 milijard dolarjev v vojaške namene. Pomoč za razvoj, ki so jo registrirale mednarodne organizacije, pa je znašala manj kot 5 odstotkov te ogromne mase. Na svetu je nakopičenega toliko orožja, da bi z njim lahko 12-krat uničili celotno človeštvo. Ob tem ne more ostati neprizadet noben človek, vsak je odgovoren za iskanje učinkovitih metod za mir. In ravno na

tem področju naj organizacija Rdečega križa naredi svoje. Miru v svetu ne bo moč doseči, lahko pa si prizadevamo, da mednarodni Rdeči križ vzdržuje stalno sodelovanje z vladami, drugimi humanitarnimi organizacijami, Združenimi narodi in njihovimi organi in tako vsaj omili posledice različnih vojn, če jih že ne more preprečiti. Kako naj dopustimo, da vsak dan umre od lakote 40 000 ljudi, da je 500 milijonov ljudi podhranjenih, da 29 odstotkov svetovnega prebivalstva ne zna pisati ne brati, da v deželah v razvoju 300 milijonov otrok od 6. do 11. leta starosti sploh ne obiskuje šole!

Vse to so svetovni primeri, ki jih ne moremo in ne smemo prezreti. Takih primerov umrljivosti, nepismenosti in drugega pri nas sicer nimamo v tolikšni meri - imamo pa svoje, malo manjše probleme: ostarele in osamljene ljudi, socialno ogrožene (tudi mi jih imamo!), invalidne osebe, osirotele otroke, skrb za zdravje vseh otrok, problem nezaposlenosti, skrb za higieno okolja, ekološka vprašanja, usposabljanje prebivalstva za samopomoč in pomoč v soseski, boj proti alkoholizmu in narkomaniji, proti AIDS-u, skrb za zdravje prebivalstva in še in še. Vsem tem problemom so namenjene naše vsakoletne akcije, ki jih organizira občinski odbor Rdečega križa s pomočjo krajevnih organizacij in mladih članov RK. To so akcije solidarnosti (zbiranje oblačil, obutve, denarnih sredstev), akcije zbiranja odpadnega papirja, usposabljanje ljudi v znanju prve medicinske pomoči in nege bolnika, obiskovanje ostarelih in socialno ogroženih ter druge akcije. Vendar se mi zdi, da človek lahko daruje oziroma odstopi materialne dobrine, da lahko žrtvuje del svojega prostega časa - to so pomembne in zelo dobrodošle žrtve ljudi.

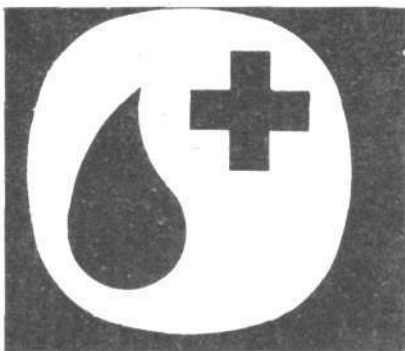
Največ, kar lahko človek da sočloveku, pa je: del samega sebe - v dobesednem pomenu besede. To pa dajejo sočloveku

krvodajalci.

Pri svojem delu ima organizacija RK ogromno zaslug, da se je pred 35 leti na Slovenskem začelo anonimno, prostovoljno in brezplačno krvodajalstvo. Prav krvodajalstvo izpričuje vsakodnevno visoko stopnjo humanosti, iskrene medčloveške povezanosti in organizacijske sposobnosti na področju ljudske solidarnosti.

Spominjam se prve krvodajalske akcije v naši občini. To je bilo 1954 na Senovem. Aktivisti RK so hodili od hiše do hiše in zbirali krvodajalce. Krvodajalske akcije niso bile organizirane v sodelovanju s sindikati in ostalimi DPO. Aktivisti RK so vložili v akcije mnogo truda. Z leti so postale akcije vse bolj organizirane, organizacijsko lažje. Celotna družba (ne samo zdravstvena služba in organizacija RK) se je začela zavedati pomena krvodajalstva, predvsem zato, ker so potrebe po krvi vedno bolj naraščale, zlasti zaradi pogostejših nesreč, poškodb, zahtevnejših operacij. Danes je problem krvodajalstva v Sloveniji takorekoč rešen. Vse potrebe po krvi pokrijemo sami. Res je, da se zgodi, da trenutno zmanjka določene krvne skupine, vendar nikoli ni problem, kje in kako jo dobiti. Imao urejene kartoteke krvodajalcev, predvsem pa imamo požrtvovalne krvodajalce. Ti vedno in povsod rešujejo najbolj kritične situacije. Ti so sočloveku v sili vedno na razpolago. Zato je prav, da se jih ravno letos ob jubileju še posebej spomnimo. Sedmega maja se je 26 krvodajalcev iz naše občine, ki so darovali kri 40- in večkrat, in nekaj aktivistov RK udeležilo osrednje slovesne prireditve v počastitev 125-letnice RK in 35-letnice krvodajalstva v Cankarjevem domu v Ljubljani.

Ob tem jubileju bi se radi zahvalili vsem tistim, ki so s 30- in večkratnim darovanjem krvi za zdravje sočloveka izkazali resnično humanost in solidarnost. V ta namen je naša skupščina pripravila jubilejna priznanja, katera smo razdelili krvodajalcem na prireditvah ob dnevih krvodajal-

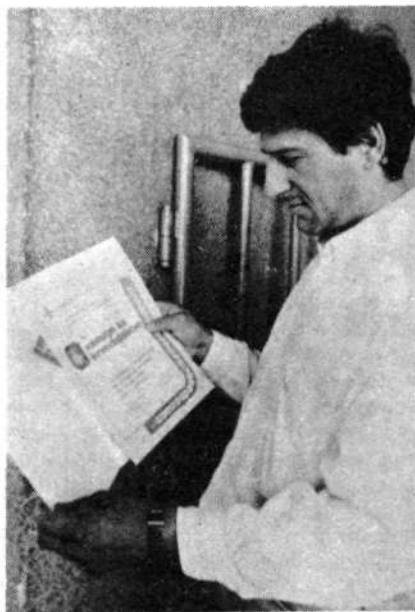
cevi: na Senovem 1. junija, v Krškem 2. junija in v Kostajevici 6. junija letos. Enake pozornosti so bili deležni tudi nekateri aktivisti RK, ki so v svojih okoljih (v OZD ali KS) vrsto let sodelovali pri širjenju in uresničevanju te velike akcije človeške solidarnosti.

Tudi delovne organizacije, ki dosegajo oziroma presegajo načrtovane obsege krvodajalskih akcij, so prejele ta priznanja. Vemo, da je vsak izostanek delavca od delovnega procesa za DO lahko težaven, vendar delovne organizacije tolerirajo izostanke svojih delavcev zaradi krvodajalstva.

Čestitamo vsem prejemnikom republiških priznanj in obenem želimo, da bi s

skupnimi močmi ustvarili še boljše pogoje za dejavnost, ki je prav v kriznih časih najbolj potrebna in vsesplošno koristna. Vse te dejavnosti lahko združimo v enotno in skupno geslo: Človek - človeku!

V tem in preteklih letih so občinski organizaciji RK pomagale uresničevati njene naloge od socialne problematike do krvodajalstva številne delovne in druge organizacije: Tovarna celuloze in papirja kot celota, njena temeljna organizacija Papirkonfekcija, SOP, NEK, Kovinarska, Pionir, Labod, Rudnik Senovo, Elektrarna Brestanica, Surovina, Lisca, Hotel Sremič s svojimi enotami, OŠ Senovo, OŠ Leskovec, DKD Edvarda Kardelja, OK SZDL, OS ZSS, OK ZKS, sekretariat za ljudsko obrambo. Programe ob dnevih krvodajalcev pa so vsa leta prispevali mladi člani iz osnovnih šol Senovo, Krško in Kostanjevica, gojenci Glasbene šole Krško in oktet Svobode Senovo. Vsem najlepša hala za pomoč in sodelovanje!

Janko Bizjak iz TCP Djuro Salaj je kri daroval tokrat 36-ič (Č. Čargo)

Krvodajalci, ki so dali kri 40- in večkrat: Anton Škafar, Peter Žičkar, Rado Vidmar in Peter Bogovič iz Krškega, Vladimir Bizjak, Leopold Derstvenšek, Božidar Furlan, Karel Bizjak, Stane Čerin in Jože Žičkar s Senovega, Jože Hictaler iz Gorjan, Fanika Lekše iz Malega Mrašvega in Ivan Fabjančič s Prištave.

Krvodajalci, ki so dali kri 50- in večkrat: Milan Jamnikar, Djuro Kováč in Maks Logar iz Krškega ter Jože Reberšek s Senovega.

Konjeniški klub Posavje Krško

Prva dirka 3. julija

Po dolgih letih brezuspešnih poizkusov so posavski rejci in ljubitelji konj uspeli obnoviti dirkalno stezo

Nekako tako bi lahko strnili ugotovitve, do katerih je prišlo preko petdeset udeležencev letošnjega občnega zbora posavskega konjeniškega kluba.

Zanesljivo bi jih bilo več, saj je seznam članov pred ukinitvijo starega hipodroma na stadionu Matije Gubca v Krškem obsegal okrog petsto imen, a opravičila so bila utemeljena: "Zelo rad bi prišel, pa krma ne more čakati. Vsekakor pa računajte na mene!"

Kljub temu je zbor konjenikov in rejcev potekal v kar optimističnem tonu - razdeliti in opraviti je treba še vrsto del, predvide-

ni datum dirke (3. julij) pa je res blizu. Dejstvo je, da v gramoznici Brege še ni povsem končana kasaška steza, da pa je za varno izvedbo tekmovanja nujno urediti še res veliko kopico stvari in da so si člani KKK zastavili nalogo, da vse, kar je potrebno, opravijo v predvidenem času. Pri tem seveda ne bodo sami, saj je v okoliških vaseh zelo veliko pristašev tega športa in rejcev konj. Trdijo celo, da je število teh živali v krškopolskih hlevih naraslo, odkar se v gramoznici Brege riše podoba tekmovalne steze. O hipodromu bomo namreč najbrž še nekaj časa težko govorili, ker posavski klub pač gospodari s skromnimi sredstvi in jih mora zelo smiselno obračati. Kakršnokoli povečanje staleža konj pa bodo smatrali za svoj velik uspeh, saj je kon-

čno ravno to cilj njihovega delovanja: izboljšati kakovost konjske črede in jo povečati na tisto raven, ki bi bila za te, nekoč po konjereji zelo znane kraje, nujna. Naborne komisije žal že leta ugotavljajo, da število konj in njihova sposobnost za delo upadata bolj, kot bi to bilo dopustno v primerjavi s potrebami SLO in DS. Pri tem ne gre samo za potrebe vojske. Vse preradi pozabljamo, da kakršnekoli izredne razmere kaj lahko zavrejo dotok goriva in da v takih pogojih ostane konj edino prevozno sredstvo in v najhujših primerih tudi delovni tovariš za vsa kmečka opravila!

Neizmerne pomena pa je vendarle spoznanje, da na Krškem polju ljubitelji konj še so, da so številni, zagnani in da smatrajo konjske dirke za svojo pravico, svoj način zabave... Od tega jih niso uspela odvrniti niti različna podpihovanja, protipropaganda in zlonamerna natolcevanja. Veseli so, da v občinskem vodstvu najdejo razumevanje, da so lahko uvrstili konjeniško dejavnost med možnosti (niti ne tako skromne) turistične ponudbe. Turizem je danes polje, ki se nič več samo ne žanje - treba ga je pridno obdelovati in se na njem prepotiti, predno obrodi. To je sicer nekoliko metaforično povedano, a brez nadaljnega lahko (trenutno le dirkalno stezo, kasneje pa morda urejen hipodrom) ob prometni hitri cesti uvrstimo med donosne naložbe gostinske, rekreacijske in turistične dejavnosti. S svojo turistično ponudbo naša družbenopolitična skupnost pač ne sme biti zadovoljna, in ta ponudba naj ne bi bila namenjena samo zunanjim gostom, obiskovalcem. Lahko jo štejemo tudi med t.i. infrastrukturo, v enaki meri kot vse ostale športno-rekreacijske in gostinske objekte, trgovine, ceste, vodovode, telefonijo... Pri tem je morda edina težava ta, da se njenega pomena ne zavedamo, ker ne vidimo njenega neposrednega pomena: narediti občino zanimivo tudi tistemu, ki mu to ni edini znani (domači) kraj, mlademu, perspektivnemu strokovnjaku, kakršnih potrebujemo zelo veliko, oni pa nočejo iz mest v provinco.

Še en vzrok za veselje so imeli udeleženci nedeljskega občnega zbora: dogovor o tem, da bo sosednji, prijateljski KK Šentjernejski s svojimi ljudmi in opremo pomagal izpeljati že omenjeno prvo konjeniško prireditel. Njihovi člani so namreč ravno tako zainteresirani za izgradnjo steze na Breghah. Prvi vzrok je v tem, da vsaka dirkalna steza pomeni za rejce eno do tri (odvisno od sezone in razporeda) dirke letno več in povečanje števila ljubiteljev tega športa. Z gledalci priteka denar in nagrade, ki so še kako potrebne vsakemu rejcu za vzdrževanje konj. Pa še nekaj: tako posavski kot šentjernejski konjeniki težko čakajo novo stezo, ker bodo na njej oboji lahko imeli t.i. hitre treninge, za katere steza v Šentjerneju ni bila uporabna. Neustrezno izpeljani ovinki so ogrožali kasače pri hitri vožnji.

